

RO

RO

RO

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 12.11.2008
COM(2008) 704 final

2008/0217 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind agențiile de rating al creditelor

{SEC(2008) 2745}
{SEC(2008) 2746}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Contextul general, motivele și obiectivele propunerii

Agențiile de rating al creditelor furnizează opinii independente cu privire la probabilitatea de incapacitate de plată sau la pierderile anticipate ale societăților, guvernelor și ale unui larg evantai de instrumente financiare. Aceste „ratinguri ale creditelor” (denumite în text și ratinguri de credite) sunt utilizate de investitori, debitori, emitenți și guverne, și, prin urmare, joacă un rol important pe piețele financiare.

În 2006, Comisia a prezentat abordarea sa referitoare la reglementarea activității agențiilor de rating¹ și a declarat că va monitoriza cu mare atenție evoluția acestui sector. Agențiile de rating al creditelor active în UE sunt reglementate de codul de conduită al Organizației internaționale a comisiilor de valori mobiliare (International Organisation of Securities Commissions sau IOSCO)² bazat pe respectarea voluntară și sunt supuse unei evaluări anuale realizate de Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare (Committee of European Securities Regulators sau CESR)³. Comisia a menționat că ar putea elabora noi propuneri dacă respectarea reglementărilor europene actuale sau a codului IOSCO s-ar dovedi a fi în mod clar nesatisfăcătoare sau dacă ar apărea noi circumstanțe – inclusiv probleme importante de deficiență a pieței.

Este recunoscut în mod general faptul că agențiile de rating au contribuit în mod semnificativ la tulburările recente ale pieței prin subestimarea riscului de credit asociat produselor structurate de creditare. Marii majorități a creditelor ipotecare cu risc ridicat („subprime”) le-au fost acordate ratinguri foarte bune, subestimându-se astfel riscul major asociat acestor instrumente. De asemenea, atunci când condițiile pieței s-au înrăutățit, agențiile nu au reușit să adapteze ratingurile în mod prompt.

Criza actuală a scos în evidență deficiențe ale metodelor și modelelor folosite de agențiile de rating al creditelor. Unul dintre motive ar putea fi acela că agențiile de rating al creditelor își desfășoară activitățile în cadrul unei piețe aflate în condiții de oligopol, care stimulează în mod limitat concurența cu privire la calitatea ratingurilor acordate. Calitatea uneori redusă a ratingurilor acordate instrumentelor financiare structurate a contribuit în mod considerabil la criza actuală. De asemenea, comunicarea deficiență a agențiilor cu utilizatorii ratingurilor de credite a devenit evidentă. Prin urmare, a scăzut încrederea participanților de pe piață în performanța agențiilor de rating al creditelor și în fiabilitatea ratingurilor acestora.

¹ Comunicarea Comisiei cu privire la agențiile de rating al creditelor, JO C 59, 11.3.2006, p. 2 (<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2006:059:0002:0006:EN:PDF>).

² Codul principiilor de bază pentru agențiile de rating al creditelor („Code of conduct fundamentals for Credit Rating Agencies”) (revizuit în mai 2008) <http://www.iosco.org/library/pubdocs/pdf/IOSCOPD271.pdf>.

³ CESR este un grup consultativ independent pe lângă Comisia Europeană compus din organisme naționale de supraveghere a piețelor de valori mobiliare ale UE; a se vedea Decizia Comisiei din 6 iunie 2001 de instituire a Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare, 2001/527/CE (JO L191, 13.7.2001, p.43). Rolul CESR este acela de a ameliora coordonarea între autoritățile de reglementare a piețelor valorilor mobiliare, de a consilia Comisia și de a asigura o punere în aplicare curentă mai coerentă și la timp a legislației comunitare în statele membre.

În octombrie 2007, miniștrii de finanțe din UE au căzut de acord asupra adoptării unor concluzii cu privire la criză („Foaia de parcurs Ecofin”)⁴ care conțineau și propunerea de a evalua rolul agențiilor de rating al creditelor și de a remedia eventualele deficiențe. Mai precis, Comisia a fost invitată să examineze conflictele de interese care pot apărea în cadrul procesului de rating, transparența metodelor de rating, întârzierile în reevaluarea ratingurilor și procesele de aprobare cu rol de reglementare.

Pentru a clarifica rolul agențiilor și a evalua necesitatea unor măsuri de reglementare, Comisia a solicitat în toamna anului 2007 avizul CESR și al grupului european de experți în piețele valorilor mobiliare (ESME)⁵. Cam în aceeași perioadă, alte țări au început la rândul lor să inițieze reforme în acest domeniu (Statele Unite, Japonia) și, de atunci, IOSCO⁶, Forumul pentru stabilitate financiară⁷ și Comitetul sistemului financiar mondial (Committee on the Global Financial System)⁸ au publicat rapoarte importante pe această temă. Între timp, chiar agențiile de rating al creditelor au prezentat o serie de reforme pe care sunt gata să le realizeze⁹.

Autoreglementarea bazată pe respectarea voluntară a codului IOSCO nu pare să ofere o soluție adecvată, fiabilă pentru deficiențele structurale ale sectorului. Deși acesta a propus o serie de mecanisme de autoreglementare, cele mai multe dintre acestea nu au fost suficient de solide și/sau stricte pentru a face față problemelor grave și pentru a restabili încrederea în piețe. În plus, abordările individuale ale unor agenții de rating al creditelor nu ar avea efectul general care ar fi necesar la nivelul pieței pentru instituirea condițiilor de concurență echitabile în toată Uniunea Europeană, sau, de preferință, la nivel mondial. În ceea ce privește exigențele de bază, Comisia consideră codul de conduită IOSCO revizuit drept referința mondială. Cu toate acestea, codul prezintă unele limite care trebuie depășite pentru ca normele pe care le propune să fie deplin operaționale. Unele dintre normele IOSCO sunt abstracte și generale; acestora trebuie să li dea un caracter mai concret și, în unele cazuri, ele trebuie consolidate pentru a facilita aplicarea lor în practică și a le spori eficacitatea. Și mai important, codul nu prevede niciun mecanism de control al aplicării sale, ci numai invită agențiile de rating să indice motivele unei eventuale nerespectări (principiul „aplică sau explică”). Codul permite, însă, adăugarea unor norme executorii. Acesta precizează în mod explicit că agențiile de rating trebuie să se conformeze prevederilor legislative și reglementare ale jurisdicțiilor în care își desfășoară activitatea și că aceste prevederi pot include

⁴ http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ecofin/96375.pdf.

⁵ Grupul european de experți în piețele valorilor mobiliare (ESME) este un organ consultativ pe lângă Comisie, compus din practicieni și experți în piețele valorilor mobiliare, instituit de Comisie în aprilie 2006 și reglementat prin Decizia Comisiei 2006/288/CE din 30 martie 2006 de constituire a unui grup european de experți în piețele valorilor mobiliare care să furnizeze consultanță juridică și economică privind aplicarea directivelor UE referitoare la valorile mobiliare (JO L 106, 19.4.2006, p. 14).

⁶ *Code of conduct fundamentals for Credit Rating Agencies* (revizuit în mai 2008)

<http://www.iosco.org/library/pubdocs/pdf/IOSCOPD271.pdf>.

⁷ Raportul Forumului pentru stabilitate financiară din 7 aprilie 2008 intitulat „*Enhancing Market and Institutional Resilience*” http://www.fsforum.org/publications/r_0804.pdf.

⁸ CGFS Papers No 32: „*Ratings in structured finance: What went wrong and what can be done to address short comings?*”, iulie 2008, <http://www.bis.org/publ/cgfs32.pdf?noframes=1>.

⁹ De exemplu, Standards and Poor’s a prezentat un plan de reformă care prevedea, printre altele, măsuri precum numirea unui mediator pentru părțile interesate, un control anual public al guvernantei realizat de o firmă independentă și rotația clienților pentru analiști. Moody’s a luat măsuri în vederea sporirii calității datelor utilizate în procesul de rating. Fitch a separat activitățile sale altele decât cele de rating într-o divizie aparte și a adus schimbări operațiunilor sale de finanțare structurată în vederea sprijinirii obiectivității și coerenței procesului de revizuire a ratingurilor.

reglementări direct aplicabile agențiilor de rating care pot încorpora unele elemente ale codului.

În Statele Unite, unde se află societățile mamă ale celor mai multe agenții de rating având activități importante în UE, agențiile de rating fac obiectul reglementării și controlului din vara anului 2007¹⁰. Având în vedere dimensiunea mondială a activității de rating, pentru realizarea unor condiții echitabile de concurență în Uniunea Europeană și Statele Unite, este importantă instituirea unui cadru legislativ în UE comparabil cu cel aplicat în Statele Unite și bazat pe aceleași principii.

Având în vedere considerentele expuse anterior, această propunere de regulament fixează patru obiective generale care urmăresc ameliorarea procesului de acordare a ratingurilor:

- în primul rând, garantarea evitării conflictelor de interese de către agențiile de rating în cadrul procesului de rating, sau cel puțin gestionarea adecvată a acestora;
- în al doilea rând ameliorarea calității metodologiilor utilizate de agențiile de rating și a calității ratingurilor;
- în al treilea rând, creșterea transparenței prin impunerea unor obligații de comunicare a informațiilor de către agențiile de rating;
- în al patrulea rând, asigurarea unui cadru de înregistrare și supraveghere, evitându-se căutarea jurisdicției celei mai favorabile („forum shopping”) și arbitrarea reglementară între jurisdicțiile Uniunii Europene.

Comisia intenționează să dezvolte cadrul reglementar cu privire la acordarea ratingurilor în așa fel încât să asigure un nivel ridicat atât al încrederii investitorilor, cât și al protecției consumatorilor.

1.2. Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii

Legislația comunitară acoperă numai două aspecte specifice ale ratingului creditelor:

- Deși ratingurile creditelor nu constituie recomandări în sensul Directivei 2003/125/CE¹¹ privind modalitățile de aplicare a Directivei privind abuzul de piață¹², considerentul (10) din Directiva 2003/125/CE prevede că agențiile trebuie să ia în considerare adoptarea unor politici și proceduri interne prin care să se garanteze prezentarea echitabilă a ratingurilor creditelor pe care le publică și menționarea în mod adecvat a intereselor și conflictelor de interese semnificative în raport cu instrumentele financiare sau emitenții la care se referă aceste ratinguri.

¹⁰ La 27 iunie 2007 a intrat în vigoare „The US Credit Rating Agency Reform Act” din 2006, care instituie un cadru juridic pentru înregistrarea în calitate de NRSRO („Nationally Recognized Statistical Rating Organizations”) sau organizație de rating statistic recunoscută la nivel național).

¹¹ Directiva 2003/125/CE a Comisiei din 22 decembrie 2003 privind modalitățile de aplicare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește prezentarea echitabilă a recomandărilor de investiții și menționarea conflictelor de interese (JO L 339, 24.12.2003, p. 73).

¹² Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) (JO L 96, 12.4.2003, p. 16).

- Directiva privind cerințele de capital¹³ (2006/48/CE) prevede folosirea evaluării externe a creditelor în scopul determinării ponderii de risc aplicabile expunerii unei bănci sau a unei întreprinderi de investiții și a cerințelor de capital care rezultă pentru această bancă sau întreprindere. Evaluarea externă a creditelor poate fi utilizată în acest scop numai în cazul în care instituția externă de evaluare a creditului (External Credit Assessment Institution sau ECAI) care furnizează evaluarea riscului a fost recunoscută de autoritățile competente. Un mecanism de recunoaștere este prezentat în anexa VI partea 2 la Directiva privind cerințele de capital. Autoritățile naționale competente pot recunoaște o ECAI numai în cazul în care aceasta satisface unele cerințe legate, printre altele, de obiectivitate, independență, revizuire continuă, credibilitate și transparență. Pentru a promova convergența, Comitetul european al inspectorilor bancari (Committee of European Banking Supervisors sau CEBS) a publicat linii directoare cu privire la recunoașterea ECAI-urilor¹⁴.

1.3. Consultarea părților interesate și evaluarea impactului

După cum s-a menționat în secțiunea 1.1., în toamna anului 2007 Comisia a invitat Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare (CESR) și grupul european de experți în piețele valorilor mobiliare (ESME) să elaboreze avize cu privire la diversele aspecte ale activității agențiilor de rating și la rolul acestora pe piețele financiare, mai ales în domeniul finanțării structurate. Ambele grupuri au consultat pe larg părțile interesate, furnizând Comisiei o prezentare mai largă, precum și dovezi mai numeroase cu privire la rolul agențiilor de rating în finanțarea structurată, în contextul tulburărilor legate de creditele ipotecare cu risc ridicat („subprime”).

În paralel cu urmărirea cu mare atenție a progresului lucrărilor CESR și ESME, Comisia a purtat discuții cu agențiile de rating și a solicitat opiniile altor părți interesate, inclusiv ale asociațiilor de întreprinderi din sectorul asigurărilor, bancar și al valorilor mobiliare, precum și furnizorilor de informații. O consultare deschisă s-a derulat pe internet în perioada 31 iulie 2008 – 5 septembrie 2008¹⁵. Agențiile de rating, băncile, întreprinderile de investiții, întreprinderile de asigurări, managerii de fonduri, autoritățile de supraveghere și reglementare, ministerele de finanțe, băncile centrale și alte părți interesate au participat la consultare fie prin răspunsuri individuale, fie prin răspunsuri grupate¹⁶.

1.4. Evaluarea impactului

În conformitate cu politica sa pentru „o mai bună reglementare”, Comisia a realizat un studiu de impact al politicilor alternative. Au fost luate în considerare patru opțiuni:

- Opțiunea 1: menținerea statu-quo-ului (autoreglementarea bazată pe codul IOSCO în combinație cu inițiativele individuale ale agențiilor de rating);

¹³ Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare) (JO L 177, 30.6.2006, p. 1).

¹⁴ „Guidelines on the recognition of External Credit Assessment Institutions” (Linii directoare cu privire la recunoașterea instituțiilor externe de evaluare a creditului) din 20 ianuarie 2006 (GL07), <http://www.c-ebs.org/formupload/41/413b2513-5084-4293-a386-16385b80411d.pdf>.
¹⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2008/securities_agencies_en.htm.

¹⁶ În total s-au primit 82 răspunsuri. Acestea au fost publicate la adresa web: http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/credit_agencies&vm=detailed&sb=Title.

- Opțiunea 2: elaborarea unui cod european de conduită și instituirea unui organism însărcinat cu monitorizarea respectării codului de către agențiile de rating, dar fără putere de constrângere;
- Opțiunea 3: publicare unei recomandări (fără caracter obligatoriu) a Comisiei;
- Opțiunea 4: adoptarea unui cadru legislativ cu privire la înregistrarea și supravegherea agențiilor de rating.

Fiecare dintre aceste patru opțiuni de politică a fost evaluată prin prisma a patru criterii: eficacitate¹⁷, siguranță¹⁸, cadru reglementar comun¹⁹ și flexibilitate²⁰. Opțiunea legislativă a prezentat avantaje clare față de celelalte opțiuni, mai ales din punct de vedere al eficacității și siguranței, deoarece celelalte opțiuni (abordările bazate pe autoreglementare sau recomandarea) nu pot genera norme obligatorii din punct de vedere juridic și nici mecanisme de control al aplicării acestora. De asemenea, opțiunea legislativă este cea mai bună pentru asigurarea unui cadru comun de norme la nivelul UE și pentru a contrabalansa în mod eficient alte jurisdicții importante, cum ar fi Statele Unite.

2. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

2.1. Temeiul juridic

Prezenta propunere se bazează pe articolul 95 din Tratatul CE.

2.2. Subsidiaritate și proporționalitate

Propunerea Comisiei de a reglementa agențiile de rating respectă principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 alineatul (2) din Tratatul CE, în temeiul căruia Comunitatea nu intervine decât în cazul și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot să fie realizate într-un mod satisfăcător de către statele membre, însă pot fi realizate mai bine la nivel comunitar din cauza dimensiunilor sau efectelor acțiunii preconizate. Activitatea agențiilor de rating al creditelor se desfășoară la nivel mondial. Ratingurile acordate de o agenție de rating stabilită într-un stat membru sunt folosite de participanții de pe piață din toată Uniunea Europeană. Absența cadrului reglementar cu privire la agențiile de rating într-un stat membru sau un cadru reglementar deficient ar putea avea efecte negative asupra participanților pieței și asupra piețelor financiare la nivelul întregii Uniuni. Prin urmare, în vederea protejării investitorilor și a piețelor de eventuale neajunsuri sunt necesare reglementări solide aplicabile la scara întregii Uniuni Europene.

Este necesară stabilirea unui cadru comun de norme cu privire la calitatea ratingurilor de credite utilizate de instituțiile financiare reglementate prin norme armonizate în Comunitate. În caz contrar, ar exista riscul adoptării unor măsuri divergente la nivel național de către statele membre. Aceasta ar avea un impact negativ direct asupra pieței interne și ar crea obstacole în calea bunei sale funcționări, în măsura în care agențiile care acordă ratinguri

¹⁷ Măsura în care dispoziția atinge obiectivele enunțate în secțiunea 1.1.

¹⁸ Încrederea părților interesate în regulile aplicate.

¹⁹ Măsura în care reglementările cadrului în care se desfășoară activitatea agențiilor de rating impun aceleași cerințe în toate statele membre.

²⁰ Măsura în care opțiunea respectivă facilitează activitatea agențiilor de rating în toate statele membre. Flexibilitatea afectează și costurile suportate de agențiile de rating.

destinate a fi utilizate de instituții financiare din Comunitate ar trebui să se conformeze unor norme diferite în state membre diferite.

În sfârșit, având în vedere natura mondială a activității de rating și efectele acesteia asupra economiei mondiale, este importantă convergența normelor care reglementează acordarea ratingurilor creditelor la nivel mondial, astfel încât să se asigure niveluri la fel de ridicate ale încrederii investitorilor și protecției consumatorilor. Existența unor reglementări naționale diferite în UE ar complica acest proces de convergență și ar slăbi poziția UE în comparație cu cea a altor jurisdicții importante.

Regulamentul propus respectă și principiul proporționalității, conform cerințelor articolului 5 alineatul (3) din Tratatul CE. Acesta nu are ca țintă toate agențiile de rating al creditelor, ci numai acelea ale căror ratinguri sunt folosite în scopuri de reglementare de instituțiile financiare, adică acelea cu un impact potențial ridicat asupra sistemului financiar. Multe dintre dispozițiile sale de bază sunt inspirate de codul IOSCO. Aceasta va limita în mod considerabil costurile de adaptare, având în vedere faptul că multe agenții de rating respectă deja voluntar codul respectiv. Propunerea ține cont de reglementările în vigoare în principalele țări din afara UE, în așa fel încât să integreze modelul economic al agențiilor de rating al creditelor active la nivel mondial, având în vedere, în același timp, și agențiile mai mici care aplică un model economic mai puțin complex²¹.

2.3. Alegerea instrumentului

Adoptarea unei legislații europene pare a fi unica opțiune care ar permite protejarea suficientă a consumatorilor și a piețelor financiare europene împotriva riscului de practici incorecte ale agențiilor de rating. O abordare uniformă este necesară pentru crearea unui cadru în care autoritățile competente ale statelor membre să poată asigura aplicarea coerentă, în întreaga Comunitate, a noului set de cerințe de către agențiile de rating. Datorită efectului său direct, regulamentul este cel mai adecvat instrument pentru a asigura o abordare coerentă și uniformă în întreaga Uniune Europeană.

În niciun stat membru nu există în acest moment un sistem exhaustiv de înregistrare și supraveghere a acordărilor de ratinguri ale creditelor. O directivă, care ar permite statelor membre un anumit grad de flexibilitate cu privire la modul de adaptare a legislației naționale la noul cadru, nu ar fi, deci, eficace.

Deoarece nu necesită transpunerea de statele membre, un regulament poate crea imediat cadrul uniform necesar pentru restabilirea rapidă a încrederii pieței în activitatea de rating al creditelor. Aceasta implică, de asemenea, o sarcină administrativă mai redusă pentru sectorul agențiilor de rating, deoarece se aplică un singur set de norme în întreaga Uniune Europeană.

2.4. Comitologie

Propunerea se bazează pe procesul Lamfalussy de reglementare a serviciilor financiare. Corpul reglementării propuse enunță principii care vizează asigurarea (i) neafectării de conflicte de interese a procesului de acordare a ratingurilor de credite, (ii) calității ridicate a ratingurilor acordate și (iii) transparenței modului de desfășurare a activității agențiilor de rating al creditelor.

²¹ A se vedea articolul 6 alineatul (5).

Detaliile tehnice necesare pentru precizarea principiilor regulamentului sunt cuprinse în anexele I și II. Pentru a permite o adaptare rapidă a regulamentului la noi evoluții care afectează activitatea de rating, dispozițiile tehnice conținute în anexe pot fi modificate de Comisie în conformitate cu Decizia Consiliului 1999/468/CE din 28 iunie 1999²². Întrucât măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale regulamentului, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

2.5. Conținutul propunerii

2.5.1. Domeniul de aplicare (articolul 2)

Propunerea prevede un sistem de înregistrare și supraveghere cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic pentru agențiile de rating al creditelor care acordă ratinguri de credite destinate în principal utilizării în scopuri de reglementare de către instituțiile de credit, întreprinderile de investiții, întreprinderile de asigurare (de viață sau alta decât asigurarea de viață) și de reasigurare, organismele de plasament colectiv și fondurile de pensii.

2.5.2. Independența și evitarea conflictelor de interese (articolele 5 și 6 și anexa I secțiunile A, B și C)

Ameliorările viitoare ale modului de a răspunde la cerințele organizaționale și de a gestiona conflictele de interese sunt esențiale dacă agențiile de rating doresc să recapete încrederea piețelor. Aceasta generează necesitatea unor reforme ale structurii lor interne de guvernare, prin introducerea unor dispozitive solide de control intern și raportare și prin separarea netă între funcția de rating și oportunitățile comerciale. Supravegherea externă va fi, astfel, consolidată printr-o disciplină internă care să atribuie membrilor neexecutivi independenți ai consiliului de administrație sau de supraveghere al agenției de rating sarcini specifice cu privire la asigurarea unui control eficace (articolul 5 și anexa I secțiunea A punctul 2).

Pentru a garanta independența ratingurilor, agențiile de rating trebuie să prevină conflictele de interese și /sau, în cazul în care acestea nu pot fi evitate, să le gestioneze în mod adecvat. Agențiile trebuie să facă publice conflictele de interese în timp util, într-un mod clar, concis, precis și vizibil și să noteze toate riscurile importante care amenință independența agenției de rating sau a angajaților implicați în procesul de rating, precum și măsurile de evitare aplicate pentru a atenua aceste riscuri. Agențiile trebuie să își limiteze activitatea la ratingul de credite și operațiunile conexe, excluzând activitățile de consultanță și serviciile de consiliere (articolul 5 și anexa I secțiunea B).

Agențiile trebuie să dispună de politici și proceduri interne adecvate pentru protejarea personalului implicat în ratingul creditelor de conflictele de interese și pentru asigurarea, în orice moment, a calității, integrității și seriozității procesului de rating și de revizuire. În acest scop, agențiile trebuie să aloce activităților de rating un număr suficient de angajați având nivelul necesar de cunoștințe și experiență și să organizeze un sistem adecvat de rotație a analiștilor și a personalului care se ocupă cu aprobarea ratingurilor. (articolul 6 și anexa I secțiunea C).

²² Decizia Consiliului 1999/468/CE din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei, (JO L 184, 17.7.1999, p. 23), astfel cum a fost modificată prin Decizia Consiliului 2006/512/CE din 17 iulie 2006 (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

Remunerarea personalului implicat în procesul de rating trebuie să se bazeze în principal pe calitatea, exactitatea, seriozitatea și integritatea muncii depuse [articolul 6 alineatul (6)].

2.5.3. Calitatea ratingurilor (articolul 7)

Obiectivul ratingurilor de credite este acela de a furniza, pe baza informațiilor disponibile și a analizei economice, o evaluare serioasă și credibilă a riscului de credit asociat unui debitor sau unui emitent. Mulți investitori se bazează pe agențiile de rating al creditelor deoarece nu dețin experiența și/sau resursele (în termen de timp sau bănești) pentru a realiza o analiză proprie a riscului de credit. În plus, agențiile de rating dețin deseori informații care nu sunt accesibile pe scară largă participanților pieței. Astfel, din punct de vedere teoretic, ratingurile acordate de agențiile de rating constituie, pentru investitori, un mijloc eficace de a măsura și gestiona riscul de credit, dar numai în măsura în care acestea sunt solide și de bună calitate. Regulamentul propus vizează ameliorarea calității ratingurilor de credite, dar nu dispensează investitorii de necesitatea de a folosi facultatea de judecată și vigilența în momentul luării deciziilor de investiție pe baza ratingurilor și nici nu afectează independența procesului de rating sau a ratingurilor, pentru care agenția de rating deține în continuare întreaga responsabilitate.

Pentru a le permite participanților pe piețele mai complicate (bănci sau alți investitori instituționali) să verifice soliditatea metodologiilor utilizate și ratingurile acordate de agențiile de rating, dar și pentru a spori disciplina pieței, agențiile de rating al creditelor trebuie să publice metodologiile, modelele și principalele ipoteze pe care le utilizează în procesul de rating. Metodele trebuie actualizate și revizuite. În cazul în care își schimbă metodologia de rating, agenția trebuie să publice imediat lista ratingurilor susceptibile de a fi afectate de această schimbare și să le reajusteze rapid. De asemenea, agențiile de rating al creditelor trebuie să revizuiască ratingurile în mod continuu. Această dispoziție este importantă pentru a actualiza ratingurile și pentru a asigura reactivitatea acestora la schimbările conjuncturii financiare. Această dispoziție ar trebui să prevină concentrarea eforturilor agențiilor de rating asupra ratingurilor inițiale și neglijarea monitorizării ulterioare, care ar putea avea efecte negative asupra calității ratingurilor în timp.

2.5.4. Obligațiile de comunicare și transparență (articolele 8-11 și anexa I secțiunile B, D și E)

Criza actuală a scos în evidență slăbiciuni atât ale metodelor și modelelor utilizate de agenții pentru evaluarea instrumentelor financiare structurate care erau elaborate din punct de vedere financiar în așa fel încât să inspire investitorilor o încredere ridicată, cât și ale comunicării agențiilor cu piețele și investitorii în legătură cu caracteristicile și limitele ratingului instrumentelor financiare structurate pe de o parte, și cu ipotezele critice utilizate de modele pe de altă parte.

Propunerea impune agențiilor de rating publicarea ratingurilor în mod neselectiv și la timp, cu excepția cazului în care ratingurile sunt disponibile numai pe baza unui abonament. Scopul este acela de a permite investitorilor să distingă între ratingurile produselor structurate și cele ale produselor tradiționale (produse ale întreprinderilor, suverane) prin impunerea utilizării unei categorii diferite de rating pentru instrumentele financiare structurate sau comunicării de informații complementare în legătură cu caracteristicile de risc ale acestora. Ratingurilor nesolicitate li se aplică cerințe de publicare specifice (articolul 8).

Pentru a asigura o transparență suficientă a proceselor și procedurilor interne, agențiile de rating trebuie să facă publice o serie de informații importante, de exemplu cu privire la conflictele de interese, metodologiile și ipotezele principale ale ratingului și la natura generală a politicii lor de remunerare. Ele trebuie, de asemenea, să publice periodic date în legătură cu ratele istorice de incapacitate de plată ale categoriilor de rating și să furnizeze autorităților competente o serie de elemente cum ar fi lista celor mai importanți 20 de clienți, clasați în funcție de venit (articolul 9 și anexa I secțiunea E).

Pentru a asigura disponibilitatea datelor relevante și standardizate cu privire la performanța agențiilor de rating care să permită participanților pieței să realizeze comparații la nivelul sectorului agențiilor de rating, este prevăzută crearea, de către CESR, a unui registru central cu aceste date care să fie accesibile publicului [articolul 9 alineatul (2)].

Pentru restabilirea încrederii publicului în activitatea de rating, agențiile de rating trebuie să publice un raport anual privind transparența (articolul 10 și anexa I secțiunea E partea III) și să țină evidența activității lor (articolele 5-7 și anexa I secțiunea B punctele 7-9).

2.5.5. Înregistrarea (articolele 12-17) și supravegherea (articolele 19-31)

Activitatea agențiilor de rating ale căror ratinguri de credite sunt destinate utilizării de către instituții financiare în scopuri de reglementare pentru a asigura respectarea legislației comunitare vor fi supuse unei înregistrări prealabile. Propunerea detaliază condițiile și procedura aferente acordării și renunțării la această înregistrare. (articolele 12-17)

Activitatea de rating realizată de o agenție de rating în Uniunea Europeană are consecințe asupra tuturor piețelor UE. Prin urmare, toate autoritățile de reglementare din Uniunea Europeană trebuie să fie implicate în procesul de înregistrare. Propunerea prevede un punct unic de intrare a înregistrărilor, și anume CESR, care este cel mai bine plasat pentru a pune la dispoziție un birou unic pentru primirea cererilor de înregistrare și un punct central de informare și coordonare a tuturor autorităților naționale de reglementare din UE. Responsabilitatea înregistrării și supravegherii agenției de rating revine autorității competente a statului membru de origine, adică a statului membru în care agenția de rating are sediul social. Autoritatea competentă este cea mai bine plasată, din punct de vedere al prezenței fizice, pentru a supraveghea îndeaproape agenția de rating. Sunt, de asemenea, propuse prevederi specifice pentru grupurile de agenții de rating: atunci când se examinează cererea de înregistrare depusă de un grup de agenții de rating, autoritatea competentă respectivă trebuie să ia în considerare structura grupului și să aprobe numirea unui facilitator care să fie responsabil cu coordonarea procesului de înregistrare (articolul 14).

Pentru a putea funcționa ca un punct unic, CESR trebuie să fie implicat îndeaproape în procesul de înregistrare încă de la început, să fie autorizat să își dea avizul cu privire la acordarea sau retragerea unei înregistrări de către autoritatea competentă a statului membru de origine și să poată solicita reexaminarea proiectelor de decizii. (articolul 17). Înregistrarea devine efectivă după publicarea de către Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (articolul 14). Comisia va publica în mod regulat o listă actualizată a agențiilor de rating al creditelor înregistrate.

Propunerea prevede un mecanism care să asigure aplicarea eficientă a regulamentului. Acesta acordă autorităților competente puterile necesare pentru a asigura respectarea sa de către agențiile de rating în întreaga Comunitate. În cadrul exercițiului funcțiunilor lor, autoritățile competente nu vor afecta conținutul ratingurilor [articolul 20 alineatul (1)]. Pentru a asigura o

supraveghere eficace, propunerea solicită forme specifice de cooperare între autoritățile statelor membre, în vederea promovării unei culturi comune a supravegherii . Este, de asemenea, prevăzută cooperarea intensivă în cazul grupurilor de agenții de rating, prin coordonarea activităților de supraveghere de către facilitator (articolul 25). Având în vedere natura internațională a activității de rating al creditelor, este, de asemenea, necesar să se prevadă schimbul de informații cu țările care nu fac parte din UE (articolul 29).

2.6. Implicațiile bugetare

Propunerea nu are implicații asupra bugetului comunitar.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind agențiile de rating al creditelor

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²³,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat²⁴,

întrucât:

- (1) Agențiile de rating al creditelor joacă un rol important pe piețele mondiale ale valorilor mobiliare și pe cele bancare, deoarece ratingurile lor sunt folosite de investitori, debitori, emitenți și guverne pentru a lua decizii de investiții și finanțare în cunoștință de cauză. Instituțiile de credit, întreprinderile de investiții, întreprinderile de asigurare alta decât asigurarea de viață, întreprinderile de asigurare de viață, întreprinderile de reasigurare, organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) și instituțiile pentru furnizarea de pensii ocupaționale pot folosi aceste ratinguri ca referință pentru determinarea fondurilor proprii necesare în vederea asigurării solvabilității sau pentru calcularea riscului legat de activitatea lor de investiții. Prin urmare, ratingurile creditelor au un impact semnificativ asupra încrederii investitorilor și consumatorilor. De aceea, este esențial ca ratingurile folosite în UE să fie independente, obiective și de cea mai înaltă calitate.
- (2) În acest moment, marea parte a agențiilor de rating au sediul în afara Comunității. Cele mai multe state membre nu reglementează activitatea agențiilor de rating și nici condițiile de acordare a ratingurilor. În pofida importanței lor ridicate pentru funcționarea piețelor financiare, agențiile de rating intră numai într-o măsură limitată sub incidența reglementărilor comunitare cum ar fi Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață)²⁵. De asemenea, atât Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din

²³ JO C [...], [...], p. [...].

²⁴ JO C [...], [...], p. [...].

²⁵ JO L 96, 12.4.2003, p. 16.

14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare), cât și Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (reformare)²⁶, fac referire la agențiile de credit. Este, prin urmare, important să se prevadă norme care să asigure faptul că toate ratingurile utilizate de instituțiile financiare reglementate de legislația comunitară sunt de înaltă calitate și sunt acordate de agenții de rating supuse unor cerințe stricte. Comisia va continua să lucreze împreună cu partenerii săi internaționali pentru a asigura convergența normelor care se aplică agențiilor de rating al creditelor.

- (3) Agențiile de rating al creditelor pot aplica în mod voluntar Codul principiilor de bază pentru agențiile de rating al creditelor publicat de Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO), denumit în continuare „codul IOSCO”. În 2006, într-o comunicare cu privire la agențiile de rating²⁷, Comisia invita Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare, denumit în continuare „CESR”, să monitorizeze buna aplicare a codului IOSCO și să transmită Comisiei un raport pe această temă, pe bază anuală.
- (4) Consiliul european din 13 și 14 martie 2008 a adoptat o serie de concluzii pentru a răspunde principalelor deficiențe identificate în sistemul financiar. Unul dintre obiective a fost ameliorarea funcționării pieței și a structurilor de stimulare, inclusiv a rolului agențiilor de rating.
- (5) Se consideră că agențiile de rating nu au reușit să oglindească suficient de rapid, în ratingurile lor, înrăutățirea condițiilor pieței. Acest eșec poate fi corectat în mod optim printr-o serie de măsuri legate de conflictele de interese, calitatea ratingurilor creditelor, transparența agențiilor de rating, guvernanta internă a acestora și supravegherea activităților lor. Utilizatorii ratingurilor de credite nu trebuie să se bazeze fără reflecție pe acestea. Aceștia trebuie să realizeze propria lor analiză cu mare grijă și să fie foarte vigilenți atunci când se bazează pe astfel de ratinguri.
- (6) Este necesară stabilirea unui cadru comun de norme cu privire la calitatea ratingurilor de credite utilizate de instituțiile financiare reglementate prin norme armonizate în Comunitate. În caz contrar ar exista riscul adoptării unor măsuri divergente la nivel național de către statele membre. Aceasta ar avea un impact negativ direct asupra pieței interne și ar crea obstacole în calea bunei sale funcționări, în măsura în care agențiile care acordă ratinguri destinate a fi utilizate de instituții financiare din Comunitate ar trebui să se conformeze unor norme diferite în state membre diferite. În plus, coexistența unor cerințe divergente referitoare la calitatea ratingurilor creditelor ar putea genera nivele diferite de protecție a investitorilor și consumatorilor.
- (7) Pentru a preveni eventuale conflicte de interese, agențiile de rating trebuie să se limiteze la activitatea de rating. Ele nu trebuie autorizate să desfășoare activități de consultanță sau să furnizeze servicii de consiliere. În special, agențiile de rating nu trebuie să facă propuneri sau recomandări referitoare la modul în care este conceput instrumentul financiar sau la structura acestuia. Cu toate acestea, agențiile de rating

²⁶ JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

²⁷ JO C 59 din 11.3.2006, p. 2.

trebuie poată furniza servicii auxiliare care nu creează conflicte de interese potențiale cu acordarea ratingurilor de credite.

- (8) Agențiile de rating trebuie să instituie proceduri și politici interne adecvate cu privire la angajații implicați în procesul de rating al creditelor în scopul prevenirii conflictelor de interese și al asigurării, în orice moment, a calității, integrității și seriozității procesului de rating și revizuire.
- (9) Agențiile de rating trebuie să evite să se regăsească în situații de conflicte de interese și să gestioneze în mod adecvat conflictele de interese care sunt de neevitat, astfel încât să-și poată garanta independența. Agențiile de rating trebuie să facă publice conflictele de interese în timp util. De asemenea, acestea trebuie să țină evidența atât a tuturor riscurilor importante care amenință independența agenției și a angajaților implicați în procesul de rating al creditelor, cât și a măsurilor de evitare aplicate pentru a atenua aceste riscuri.
- (10) Pentru a garanta independența procesului de rating al creditelor de interesele comerciale ale agenției de rating ca societate, este necesar ca agențiile de rating să se asigure că în consiliul de administrație sau de supraveghere sunt incluși cel puțin trei membri neexecutivi, care trebuie să fie independenți în sensul secțiunii III punctul 13 din Recomandarea 2005/162/CE a Comisiei privind întărirea rolului directorilor neexecutivi sau al membrilor consiliului de supraveghere al societăților cotate la bursă și comitetele consiliului de administrație sau de supraveghere²⁸. De asemenea, este necesar ca majoritatea membrilor consiliului de administrație sau de supraveghere, inclusiv membrii independenți, să aibă suficientă competență în domeniul serviciilor financiare.
- (11) Pentru evitarea conflictelor de interese, remunerația membrilor independenți ai consiliului de administrație sau de supraveghere nu trebuie să depindă de performanța comercială a agenției.
- (12) Agențiile de rating trebuie să aloce activității de rating un număr suficient de angajați având nivelul necesar de cunoștințe și experiență. În special, agențiile de rating trebuie să se asigure că alocă suficiente resurse de capital uman și financiar atât activității de acordare a ratingurilor, cât și monitorizării și actualizării acestora.
- (13) Relațiile durabile pe termen lung cu aceeași entitate căreia i se acordă ratingul sau cu părți terțe legate de aceasta ar putea compromite independența analiștilor și a persoanelor implicate în aprobarea ratingurilor de credite. De aceea, acești analiști și aceste persoane trebuie supuse unui mecanism de rotație.
- (14) Agențiile de rating al creditelor trebuie să folosească metodologii de rating riguroase, sistematice și continue, în baza cărora să rezulte ratinguri care să poată fi supuse validării bazate pe experiența anterioară. Agențiile de rating trebuie să se asigure că metodologiile, modelele și principalele ipoteze folosite pentru realizarea ratingurilor de credite sunt bine întreținute, actualizate și revizuite în mod periodic. În cazul în care lipsa unor date fiabile sau complexitatea structurii unui nou tip de instrumente, cum ar fi instrumentele financiare structurate, ridică dubii serioase cu privire la capacitatea

²⁸

JO L 52, 25.2.2005, p. 51.

agenției de a acorda un rating credibil, este oportun ca aceasta să se abțină de la acordarea ratingului sau să retragă ratingul dacă acesta există deja.

- (15) Pentru a garanta calitatea ratingurilor, agențiile de rating trebuie să ia măsuri pentru a se asigura de faptul că informațiile pe care le folosesc pentru realizarea ratingului sunt fiabile. În acest scop, agențiile de rating pot, printre altele: să aibă încredere în situațiile financiare auditate în mod independent și în alte informații publicate; să recurgă la verificarea de către un alt prestator de servicii având o reputație solidă; să examineze ele însele, prin sondaj, informația primită; să recurgă la dispoziții contractuale care să prevadă în mod clar responsabilitatea entității cărora i se acordă ratingul sau a părților terțe legate de aceasta, în cazul în care acestea furnizează cu bună știință informații greșite sau înșelătoare în cadrul contractului sau dacă nu reușesc să dea dovadă, conform contractului, de o vigilență rezonabilă cu privire la exactitudinea informațiilor.
- (16) Este necesar ca metodologiile, modelele și ipotezele principale folosite de agențiile de rating al creditelor să fie revizuite în mod regulat pentru a putea reflecta în mod corect evoluția piețelor activelor respective. Pentru a asigura transparența, publicarea oricăror modificări semnificative ale metodologiilor, practicilor, procedurilor sau proceselor unei agenții de rating trebuie efectuată înainte de aplicarea lor efectivă, cu excepția cazului în care condițiile extreme de piață impun o schimbare imediată a ratingului de credit.
- (17) Agențiile de rating trebuie să indice orice avertizare adecvată de risc, inclusiv o analiză de sensibilitate a ipotezelor relevante. Această analiză trebuie să explice în ce mod evoluțiile pieței care modifică parametrii înglobați în model pot influența variația ratingurilor (de exemplu volatilitatea). Agențiile de rating trebuie să se asigure că informațiile cu privire la ratele istorice de incapacitate de plată ale diferitelor categorii de rating sunt verificabile, măsurabile și reprezintă o bază suficientă pentru a permite părților interesate să înțeleagă performanța anterioară a fiecărei categorii de rating, precum și dacă și în ce fel acestea au evoluat. Dacă, având în vedere natura ratingului sau alte circumstanțe, ratele istorice de incapacitate de plată devin inadecvate, statistic incorecte sau susceptibile în alt fel de a fi înșelătoare pentru utilizatorii ratingului, agențiile de rating trebuie să furnizeze clarificările necesare. Aceste clarificări trebuie să fie, în măsura posibilului, comparabile cu informațiile de referință existente în acest sector, pentru a ajuta investitorii în stabilirea unor comparații referitoare la performanța diferitelor agenții de rating.
- (18) În anumite circumstanțe, instrumentele financiare structurate pot avea efecte diferite de cele ale creanțelor comerciale tradiționale. Aplicarea aceleiași categorii de rating acestor două tipuri de instrumente ar putea induce în eroare investitorii în absența unor clarificări suplimentare. Agențiile de rating trebuie să joace un rol important în cadrul sensibilizării utilizatorilor ratingurilor cu privire la specificitățile prezentate de produsele financiare structurate în comparație cu produsele tradiționale. Este, prin urmare, necesar ca agențiile de rating fie să folosească categorii diferite de rating atunci când evaluează instrumente financiare structurate, fie să furnizeze informații suplimentare cu privire la caracteristicile diferite de risc ale acestor produse.
- (19) Agențiile de rating trebuie să ia o serie de măsuri pentru a evita situațiile în care emitenții cer mai multor agenții de rating o evaluare preliminară a ratingului unui instrument financiar structurat pentru a o identifica pe aceea care oferă cea mai bună

evaluare a instrumentului propus. De asemenea, emitenții trebuie să se abțină de la astfel de practici.

- (20) Agențiile de rating al creditelor trebuie să consemneze metodologiile de rating și să țină evidența actualizată a schimbărilor acestora, precum și a elementelor esențiale ale dialogului dintre analiști și entitatea căreia i se acordă ratingul sau părțile terțe legate de aceasta.
- (21) Pentru a asigura un nivel ridicat al încrederii investitorilor și consumatorilor în piața internă, este necesar ca agențiile de rating care acordă ratinguri de credite destinate a fi utilizate în scopuri de reglementare de instituții financiare din Comunitate să fie supuse unei înregistrări. Este, prin urmare, necesar să se prevadă condițiile și procedura aferente acordării, suspendării și retragerii acestei înregistrări.
- (22) O agenție de rating al creditelor înregistrată de autoritatea competentă a statului membru în cauză trebuie autorizată să acorde ratinguri în întreaga Comunitate. Este, prin urmare, necesar să se prevadă o înregistrare unică pentru fiecare agenție de rating care să fie valabilă în toată Comunitatea.
- (23) Unele agenții de rating sunt constituite din mai multe entități juridice formând împreună un grup de agenții de rating. În cadrul înregistrării fiecăreia dintre agențiile de rating ale unui astfel de grup, autoritățile competente ale statului membru în cauză trebuie să coordoneze evaluarea cererilor depuse de agențiile de rating aparținând aceluiași grup.
- (24) Este necesară înființarea unui punct unic pentru depunerea cererilor de înregistrare. CESR este organismul care trebuie să primească cererile de înregistrare și să informeze autoritățile competente din toate statele membre. Totuși, examinarea cererilor de înregistrare trebuie realizată la nivel național de autoritatea competentă respectivă. Pentru a putea răspunde în mod eficace agențiilor de rating, autoritățile competente din cadrul CESR trebuie să întemeieze o rețea operațională sprijinită de o infrastructură informatică eficientă și să instituie un subcomitet specializat în domeniul ratingurilor fiecărei clase de active evaluate de agențiile de rating al creditelor.
- (25) În noiembrie 2008, Comisia a instituit un grup la nivel înalt care va analiza viitoarea structură a supravegherii europene în domeniul serviciilor financiare, inclusiv rolul CESR.
- (26) Supravegherea agențiilor de rating trebuie asigurată de autoritatea competentă a statului membru de origine și, în cazul unui grup de agenții de rating, în cooperare cu autoritățile competente ale celorlalte state membre în cauză și sub coordonarea CESR.
- (27) Pentru a asigura un nivel ridicat al încrederii investitorilor și consumatorilor și pentru a facilita un control continuu al ratingurilor folosite de instituțiile financiare din Comunitate, trebuie să li se impună agențiilor de rating ale căror sedii principale sunt situate în afara Comunității înființarea unei filiale în Comunitate pentru a permite o supraveghere eficace a activităților acestor agenții în Comunitate.
- (28) Este necesară crearea unui mecanism pentru a asigura o punere în aplicare eficientă a prevederilor acestui regulament. Autoritățile competente ale statelor membre trebuie să dispună de mijloacele necesare pentru a garanta acordarea în conformitate cu

prevederile acestui regulament a ratingurilor menite a fi utilizate în Comunitate. Deoarece este necesară menținerea independenței de analiză a agențiilor de rating în cadrul procesului de realizare a ratingurilor, autoritățile competente nu trebuie să intervină în conținutul respectivelor ratinguri și nici în metodologiile prin care agențiile de rating al creditelor realizează ratingurile.

- (29) Pentru a asigura eficacitatea supravegherii și pentru a evita suprapunerea sarcinilor, autoritățile competente ale statelor membre trebuie să coopereze.
- (30) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru de origine nu ia măsurile necesare pentru eliminarea neregulilor comise de o agenție de rating, autoritățile competente ale altor state membre trebuie autorizate să intervină și să ia măsurile adecvate.
- (31) Este necesară sporirea convergenței puterilor de care dispun autoritățile competente, pentru a se ajunge la o aplicare a normelor de o intensitate echivalentă pe toată piața internă.
- (32) CESR trebuie să asigure coerența aplicării prezentului regulament. CESR trebuie să intensifice și să faciliteze cooperarea autorităților competente în cadrul activităților de supraveghere și să își asume un rol de coordonare a practicilor de supraveghere cotidiene. De aceea, CESR trebuie să înființeze un mecanism de mediere pentru a favoriza abordarea coerentă de către autoritățile competente.
- (33) Statele membre trebuie să stabilească normele privind sancțiunile aplicabile în cazurile de încălcare a dispozițiilor prezentului regulament și să se asigure că aceste norme sunt puse în aplicare. Sancțiunile trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive.
- (34) Schimbul sau transmiterea de informații între autoritățile competente, sau cu alte autorități, organisme sau persoane trebuie să se efectueze în conformitate cu normele privind transferul datelor personale prevăzute de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date²⁹.
- (35) Un cadru legislativ mai strict și mai clar în care agențiile de rating al creditelor să își desfășoare activitatea, va facilita și intentarea de acțiuni civile contra acestora, atunci când este cazul, în conformitate cu regimurile de răspundere aplicabile în statele membre.
- (36) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament trebuie adoptate în conformitate cu Decizia Consiliului 1999/468/CE din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei³⁰.
- (37) În special, Comisia trebuie abilitată să modifice anexele I și II la regulament, care stabilesc criteriile specifice pentru a aprecia dacă o agenție de rating își respectă obligațiile în materie de organizare internă, proceduri operaționale, reguli aplicabile angajaților, prezentarea ratingurilor creditelor și divulgare. Întrucât măsurile respective

²⁹ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

³⁰ JO L184, 17.7.1999, p. 23.

au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale regulamentului, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

- (38) Deoarece obiectivele acțiunii prevăzute, și anume garantarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și investitorilor prin înființarea unui cadru comun cu privire la calitatea ratingurilor creditelor destinate a fi folosite de instituții financiare care își desfășoară activitatea pe piața internă nu pot fi realizate într-un mod satisfăcător de statele membre, având în vedere lipsa actuală a legislațiilor naționale și faptul că majoritatea agențiilor de rating al creditelor existente sunt stabilite în afara Comunității, însă pot fi realizate mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea respectivelor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament introduce o abordare comună care vizează asigurarea unei calități înalte a ratingurilor creditelor destinate a fi utilizate în Comunitate, contribuind astfel la buna funcționare a pieței interne și asigurând, în același timp, un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și investitorilor. Acesta stabilește condițiile de acordare ale ratingurilor, precum și normele referitoare la organizarea și la modul în care acționează agențiile de rating al creditelor, în vederea asigurării în practică a independenței acestora și a evitării conflictelor de interese.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică ratingurilor creditelor care sunt destinate a fi utilizate în scopuri de reglementare sau în alte scopuri de instituțiile de credit astfel cum sunt definite în Directiva 2006/48/CE, întreprinderile de investiții astfel cum sunt definite în Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului³¹, întreprinderile de asigurare generală directă (asigurare directă alta decât asigurarea de viață) la care se face referire în Directiva Consiliului 73/239/CEE³², întreprinderile de asigurare de viață astfel cum sunt definite în Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului³³, întreprinderile de reasigurare astfel cum sunt definite în Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁴, organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) astfel cum sunt definite în Directiva [2009/XX/CE³⁵] sau instituțiile pentru furnizarea de pensii ocupaționale astfel cum sunt definite în Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁶, și care sunt fie publicate, fie distribuite în baza unui abonament.
- (2) Prezentul regulament nu se aplică ratingurilor private ale creditelor. De asemenea, regulamentul nu se aplică ratingurilor creditelor emise de organisme publice care nu le publică și care nu sunt remunerate de entitatea căreia i se acordă ratingul.

³¹ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

³² JO L 228, 16.8.1973, p. 3.

³³ JO L 345, 19.12.2002, p. 1.

³⁴ JO L 323, 9.12.2005, p. 1.

³⁵ [Recast]

³⁶ JO L 235, 23.9.2003, p. 10.

Articolul 3

Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:
- (a) „rating al creditului” înseamnă o opinie acordată pe baza unui sistem de clasificare bine stabilit și definit al categoriilor de rating, și care se referă la bonitatea unei entități, unui angajament de credit, unei creanțe sau a unui instrument financiar echivalent cu un titlu de creanță ori a unui emitent de astfel de obligații;
 - (b) „agenție de rating al creditelor” înseamnă o persoană juridică a cărei activitate principală și regulată este realizarea activităților de rating al creditelor;
 - (c) „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care agenția de rating al creditelor are sediul social;
 - (d) „analist” înseamnă o persoană care execută funcții de analiză necesare pentru realizarea activității de rating;
 - (e) „entitate căreia i se acordă ratingul” înseamnă o persoană juridică a cărei bonitate este evaluată în mod explicit sau implicit prin rating, indiferent dacă a solicitat acest rating și a furnizat informații în acest sens sau nu;
 - (f) „categorie de rating” înseamnă un simbol de rating folosit pentru identificarea ratingurilor diferite în funcție de fiecare clasă de rating în vederea diferențierii diverselor caracteristici de risc asociate diverselor tipuri de entități, de emitenți și de instrumente financiare cărora li se acordă un rating;
 - (g) „părți terțe legate” înseamnă inițiatorul, intermediarul, promotorul, administratorul sau orice altă parte care interacționează cu agenția de rating al creditelor în numele entității căreia i se acordă un rating, inclusiv orice persoană legată în mod direct sau indirect de aceasta din urmă printr-o relație de control;
 - (h) „control” înseamnă legătura care există între o întreprindere-mamă și o filială, astfel cum este stabilită la articolul 1 din Directiva Consiliului 83/349/CEE³⁷, sau o relație de aceeași natură între orice persoană fizică sau juridică și o întreprindere;
 - (i) „instrumente financiare” înseamnă orice instrument în sensul anexei I secțiunea C din Directiva 2004/39/CE;
 - (j) „instrument financiar structurat” înseamnă un instrument rezultat dintr-o tranzacție sau program de titlurizare astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (36) din Directiva 2006/48/CE;

³⁷

JO L 193, 18.7.1983, p. 1.

- (k) „grup de agenții de rating al creditelor” înseamnă un grup de întreprinderi format dintr-o întreprindere mamă și subsidiarele sale în sensul articolelor 1 și 2 din Directiva 83/349/CEE³⁸, precum și întreprinderile legate între ele printr-o relație de natura celei definite la articolul 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE și a căror activitate principală și regulată este realizarea activităților de rating.
- (2) În sensul alineatului (1) litera (a), ratingurile creditelor nu constituie recomandări în sensul articolului 1 alineatul (3) din Directiva 2003/125/CE a Comisiei³⁹.

Articolul 4

Utilizarea ratingurilor creditelor

Instituțiile de credit, întreprinderile de investiții, întreprinderile de asigurare (de viață sau alta decât asigurarea de viață) și de reasigurare, organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) și instituțiile pentru furnizarea de pensii ocupaționale care sunt menționate la articolul 2 pot folosi în scopuri de reglementare numai acele ratinguri care sunt acordate de agenții de rating stabilite în Comunitate și înregistrate în conformitate cu prezentul regulament.

Întreprinderile de investiții și instituțiile de credit la care se face referire la articolul 1 din directiva 2004/39/CE nu execută ordine în numele clienților lor referitoare la instrumente financiare cărora li s-a acordat un rating al creditelor, decât în cazul în care ratingul a fost acordat de o agenție de rating al creditelor înregistrată în conformitate cu prezentul regulament.

TITLUL II

ACORDAREA RATINGURILOR CREDITELOR

Articolul 5

Independența și evitarea conflictelor de interese

- (1) Agențiile de rating al creditelor se asigură că acordarea unui rating unui credit nu este afectată de existența sau potențiala existență a unui conflict de interese sau a unei relații de afaceri implicând agenția de rating al creditelor care acordă ratingul respectiv, un cadru de conducere sau angajați ai acesteia sau orice altă persoană legată în mod direct sau indirect de aceasta printr-o relație de control.
- (2) Pentru a asigura conformitatea cu alineatul (1), agențiile de rating al creditelor îndeplinesc cerințele prevăzute în anexa I secțiunile A și B.

³⁸ JO L 193, 18.7.1983, p. 1.

³⁹ JO L 339, 24.12.2003, p. 73.

Articolul 6

Angajați

- (1) Agențiile de rating al creditelor se asigură că angajații implicați în mod direct în procesul de rating al creditelor au nivelul necesar de cunoștințe și experiență pentru realizarea sarcinilor desemnate.
- (2) Agențiile de rating al creditelor se asigură că angajații care sunt direct implicați în procesul de rating nu sunt autorizați să inițieze sau să participe la negocierile legate de onorarii sau plăți cu entitățile cărora li se acordă ratinguri, părțile terțe legate de acestea sau orice altă persoană legată în mod direct sau indirect de acestea printr-o relație de control.
- (3) Agențiile de rating al creditelor se asigură că angajații care sunt direct implicați în procesul de rating îndeplinesc cerințele prevăzute în anexa I secțiunea C.
- (4) Agențiile de rating al creditelor se asigură că analiștii sau persoanele care aprobă ratingurile creditelor nu sunt implicate în furnizarea serviciilor de rating aceleiași entități căreia i se acordă ratingul sau părților terțe legate de aceasta pentru o perioadă mai mare de patru ani. În acest scop, agențiile instituie un mecanism de rotație a analiștilor și persoanelor respective.

Perioada după care analiștii sau persoanele care aprobă ratingurile pot fi implicate în furnizarea de servicii entității căreia i se acordă ratingul sau părților terțe legate de aceasta, la care se face referire în primul sub-alineat, nu poate fi mai scurtă de doi ani.

- (5) Alineatul (4) nu se aplică agențiilor de rating al creditelor cu mai puțin de 50 de angajați care iau măsuri pentru a asigura obiectivitatea analiștilor în relațiile cu entitatea căreia i se acordă ratingul sau cu părțile terțe legate de aceasta.
- (6) Remunerarea și evaluarea performanței analiștilor și persoanelor care aprobă ratingurile nu trebuie să se realizeze pe baza veniturilor pe care agenția de rating le obține de la entitățile cărora li se acordă ratinguri sau de la părțile terțe legate de acestea, cărora analiștii și persoanele care aprobă ratingurile le furnizează servicii.

Articolul 7

Metodologiile de rating

- (1) Agențiile de rating al creditelor publică metodologiile, modelele și ipotezele principale pe care le folosește în procesul de rating.
- (2) Agențiile de rating al creditelor se asigură că ratingurile creditelor pe care le realizează și diseminează se bazează pe analiza tuturor informațiilor cunoscute agenției și pe care aceasta le consideră relevante pentru analiză, conform metodologiei sale de rating. Agențiile adoptă toate măsurile necesare pentru ca informațiile pe care le utilizează pentru acordarea creditelor să fie de o calitate suficientă și să provină din surse fiabile.

- (3) În cazul în care o agenție de rating al creditelor folosește unul sau mai multe ratinguri ale creditelor realizate de o altă agenție de rating, referitoare la active subiacente sau la instrumente financiare structurate, aceasta nu refuză acordarea unui rating al creditului unei entități sau unui instrument financiar pe motiv că o parte a entității sau a instrumentului în cauză a fost evaluată anterior de o altă agenție de rating al creditelor.

Agențiile de rating al creditelor țin evidența tuturor situațiilor în care, în cadrul procesului de rating, au redus ratingurile existente realizate de o altă agenție de rating al creditelor, referitoare la active de bază sau la instrumente financiare structurate, furnizând o justificare pentru această reducere.

- (4) Agențiile de rating al creditelor monitorizează ratingurile creditelor și le revizuieste dacă este necesar. Agențiile de rating al creditelor instituie proceduri interne pentru monitorizarea impactului pe care îl au schimbările conjuncturii macroeconomice sau condițiilor de pe piața financiară asupra ratingurilor creditelor.
- (5) În cazul în care metodologiile de rating, modelele sau ipotezele principale se schimbă, agențiile de rating al creditelor:
- (a) publică imediat lista probabilă a ratingurilor creditelor care vor fi afectate, folosind aceleași mijloace de comunicare care au servit distribuirii ratingurilor în cauză;
 - (b) revizuieste ratingurile creditelor afectate cât mai rapid posibil și nu mai târziu de 6 luni după schimbare, plasând, între timp, ratingurile respective sub observație;
 - (c) reevaluează toate ratingurile creditelor care s-au bazat pe respectivele metodologii, modele sau ipoteze.

Articolul 8

Publicarea și prezentarea ratingurilor creditelor

- (1) Agențiile de rating al creditelor publică toate ratingurile creditelor, precum și orice decizie de a întrerupe un proces de rating, în mod neselectiv și în timp util.
- Primul paragraf nu se aplică ratingurilor creditelor distribuite pe baza unui abonament.
- (2) Ratingurile creditelor sunt prezentate în conformitate cu cerințele prevăzute la anexa I secțiunea D.
- (3) În cazul în care o agenție de rating al creditelor acordă ratinguri instrumentelor financiare structurate, aceasta se asigură că una din cele două condiții de mai jos este îndeplinită:
- (a) categoriile de rating al creditelor care pot fi utilizate pentru instrumentele financiare structurate sunt diferențiate în mod clar de categoriile de rating care

pot fi utilizate pentru evaluarea altor tipuri de entități sau instrumente financiare cărora li se acordă ratinguri;

- (b) agenția publică un raport care include o descriere detaliată a metodologiei de rating utilizată pentru realizarea ratingului, însoțită de explicații privind modul în care această diferă de realizarea ratingurilor tuturor celorlalte tipuri de entități sau instrumente financiare cărora li se acordă ratinguri și modul în care caracteristicile de risc ale unui instrument financiar structurat diferă de riscurile asociate oricărui alt tip de entitate sau instrument financiar cărora li se acordă ratinguri.
- (4) Agențiile de rating al creditelor publică politicile și procedurile sale referitoare la ratingurile de credite nesolicitate.
- (5) În cazul în care o agenție de rating al creditelor acordă un rating nesolicitat, aceasta indică în rating că nici entitatea căreia i se acordă ratingul, nici părțile terțe legate de aceasta nu au participat la procesul de rating și că agenția de rating al creditelor nu a avut acces la conturi sau la alte documente interne pertinente ale entității căreia i se acordă ratingul sau ale părților terțe legate de aceasta.

Ratingurile nesolicitate ale creditelor sunt identificate printr-o categorie diferită de ratinguri ale creditelor.

Articolul 9

Publicații generale și periodice

- (1) Agențiile de rating al creditelor publică integral informațiile referitoare la domeniile prevăzute în anexa I secțiunea E partea I și le actualizează imediat.
- (2) Agențiile de rating al creditelor transmit registrului central creat de CESR informații și date referitoare la performanțele lor anterioare, precum și informații despre activitățile anterioare de rating al creditelor. Registrul central este accesibil publicului.
- (3) Agențiile de rating al creditelor transmit autorităților competente ale statului membru de origine, pe bază anuală, informațiile referitoare la domeniile prevăzute în anexa I, secțiunea E, partea II, punctul 2. Autoritățile competente ale statelor membre de origine nu dezvăluie aceste informații.

Articolul 10

Raport privind transparența

Agențiile de rating al creditelor publică în fiecare an un raport privind transparența, care conține informații referitoare la domeniile prevăzute în anexa I secțiunea E partea III. Ele publică acest raport anual cel târziu la trei luni după sfârșitul fiecărui exercițiu financiar și se asigură că acesta rămâne disponibil pe site-ul web al agenției pentru cel puțin cinci ani.

Articolul 11

Cheltuieli cu publicarea

Agențiile de rating al creditelor nu pot factura cheltuieli pentru informațiile furnizate în conformitate cu articolele 7-10.

TITLUL III SUPRAVEGHEREA ACTIVITĂȚII DE RATING AL CREDITELOR

CAPITOLUL I PROCEDURA DE ÎNREGISTRARE

Articolul 12

Condițiile de înregistrare

- (1) Agențiile de rating al creditelor pot solicita înregistrarea pentru a se asigura că ratingurile pe care le acordă pot fi folosite în scopuri de reglementare de instituțiile de credit, întreprinderile de investiții, întreprinderile de asigurare (de viață sau alta decât asigurarea de viață) și de reasigurare, organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) și instituțiile pentru furnizarea de pensii ocupaționale, la care se face referire la articolul 2, cu condiția să fie persoane juridice stabilite în Comunitate.
- (2) Înregistrarea este valabilă pe întreg teritoriul Comunității după publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în conformitate cu articolul 15 alineatul (3).
- (3) O agenție de rating al creditelor care este înregistrată trebuie să respecte condițiile înregistrării inițiale în orice moment.

Agențiile de rating al creditelor notifică autoritățile competente ale statului membru de origine în cauză orice modificare semnificativă a condițiilor de înregistrare inițială.

- (4) Autoritățile competente ale statului membru de origine înregistrează agențiile de rating ale creditelor care îndeplinesc condițiile prevăzute de acest regulament, referitoare la acordarea ratingurilor creditelor.
- (5) Autoritățile competente nu pot impune condiții suplimentare de înregistrare care nu sunt prevăzute de acest regulament.

Articolul 13

Cererea de înregistrare

- (1) Agențiile de rating al creditelor depun cererile de înregistrare la CESR. Cererea trebuie să cuprindă informațiile referitoare la aspectele prevăzute în anexa II.

- (2) Cererea de înregistrare poate fi depusă de un grup de agenții de rating al creditelor. În acest caz membrii grupului îl mandatează pe unul dintre ei pentru depunerea cererii la CESR în numele întregului grup. Agenția de rating al creditelor mandată furnizează informațiile referitoare la aspectele prevăzute în anexa II pentru fiecare membru al grupului.
- (3) În decursul a 10 zile de la primirea cererii, CESR transmite cererea autorităților competente ale statului membru de origine și informează autoritățile competente ale celorlalte state membre de aceasta.

Articolul 14

Examinarea cererii de autoritățile competente

- (1) În decursul a 10 zile de la primirea cererii de înregistrare, autoritățile competente ale statului membru de origine verifică dacă cererea este completă.

În cazul în care cererea nu este completă, autoritatea competentă a statului membru de origine stabilește un termen limită până la care agenția de rating al creditelor trebuie să furnizeze informațiile suplimentare.

- (2) La primirea cererii complete, autoritatea competentă a statului membru de origine o transmite CESR și autorităților competente ale celorlalte state membre.

- (3) În cazul în care cererea de înregistrare este depusă de un grup de agenții de rating al creditelor, autoritățile competente ale statelor membre de origine în cauză cooperează în mod strâns în cadrul procesului de înregistrare. Acestea desemnează un facilitator, având în vedere următoarele criterii:

- (a) locul din Comunitate unde grupul de agenții de rating al creditelor își desfășoară sau are de gând să își desfășoare partea principală a activităților de rating al creditelor;
- (b) locul unde grupul agențiilor de rating al creditelor generează sau se așteaptă să genereze partea principală a veniturilor sale.

- (4) Facilitatorul coordonează examinarea cererilor de înregistrare depuse de grupul agențiilor de rating al creditelor și se asigură ca informațiile necesare pentru examinarea cererilor sunt disponibile autorităților competente.

- (5) În cazul în care o agenție de rating al creditelor a depus o cerere de înregistrare, autoritatea competentă a statului membru de origine examinează cererea și elaborează un aviz cu privire la acceptarea sau refuzul înregistrării.

În cazul în care un grup de agenții de rating al creditelor au depus o cerere de înregistrare, autoritățile competente ale statelor membre de origine în cauză examinează împreună cererea și se pun de acord asupra acceptării sau refuzului înregistrării.

Articolul 15

Decizia de înregistrare a unei agenții de rating al creditelor

- (1) În decursul a 40 de zile de la primirea cererii complete și înainte de înregistrare, autoritatea competentă a statului membru de origine comunică CESR un proiect motivat de decizie de înregistrare sau de refuz. În cazul în care cererea este depusă de un grup de agenții de rating al creditelor, facilitatorul comunică CESR rezultatul evaluării comune.

În decursul a 15 zile de la primirea acestei comunicări, CESR își exprimă avizul cu privire la cerere. CESR poate solicita autorității competente a statului membru de origine în cauză reexaminarea proiectului de decizie de înregistrare în cazul în care consideră că nu sunt îndeplinite condițiile necesare pentru înregistrare astfel cum sunt definite în titlul II sau reexaminarea proiectului de decizie de refuz în cazul în care consideră că sunt îndeplinite condițiile necesare pentru înregistrare, astfel cum sunt definite în prezentul regulament.

- (2) Autoritatea competentă a statului membru de origine adoptă decizia în decursul a 15 zile de la primirea avizului CESR. În cazul în care autoritatea competentă a statului membru de origine nu respectă avizul CESR, aceasta își motivează decizia. În cazul în care CESR nu emite niciun aviz, autoritatea competentă adoptă decizia în decursul a 30 de zile de la comunicarea către CESR a proiectului de decizie de înregistrare la care se face referire la alineatul (1). În cazul în care este vizat un grup de agenții de rating al creditelor, autoritatea competentă a fiecărui stat membru de origine își adoptă decizia în baza rezultatului evaluării comune la care se face referire la articolul 14 alineatul (5).

Agențiile de rating al creditelor în cauză sunt informate dacă au fost sau un înregistrate în decursul a 10 zile de la decizia de acceptare sau refuz a înregistrării. În cazul refuzului de înregistrare a unei agenții de rating al creditelor, autoritatea competentă a statului membru de origine își motivează decizia în fața agenției în cauză.

- (3) Autoritatea competentă a statului membru de origine notifică Comisia Europeană, CESR și celelalte autorități competente cu privire la înregistrările pe care le-a efectuat.

În decursul a 30 de zile de la această notificare a autorității competente a statului membru de origine, Comisia Europeană publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene lista actualizată a agențiilor de rating al creditelor înregistrate în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament.

Articolul 16

Taxa de înregistrare

Autoritatea competentă a statului membru de origine poate factura agenției de rating al creditelor o taxă de înregistrare. Taxa de înregistrare este proporțională cu costurile procedurii în statul membru respectiv.

Retragerea înregistrării

- (1) Autoritatea competentă a statului membru de origine retrage înregistrarea unei agenții de rating al creditelor în cazul în care aceasta:
 - (a) renunță în mod expres la înregistrare sau nu a mai acordat ratinguri ale creditelor în ultimele șase luni;
 - (b) a obținut înregistrarea prin declarații false sau alte modalități neregulamentare;
 - (c) nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora i-a fost acordată înregistrarea;
 - (d) a încălcat dispozițiile prezentului regulament care reglementează condițiile de funcționare ale agențiilor de rating al creditelor.
- (2) Autoritățile competente ale statelor membre de origine ale agențiilor de rating al creditelor care aparțin unui grup cooperează strâns între ele. Acestea efectuează o evaluare comună coordonată de facilitator. Ele se pun de acord cu privire la necesitatea retragerii unei înregistrări. Autoritatea competentă a fiecărui stat membru își adoptă decizia în baza acestui acord.
- (3) CESR sau autoritatea competentă dintr-un alt stat membru, în care sunt utilizate ratingurile creditelor acordate de agenția de rating al creditelor în cauză, poate solicita autorității competente a statului membru de origine să examineze dacă condițiile de retragere ale înregistrării acesteia sunt îndeplinite. În cazul în care autoritatea competentă a statului membru de origine decide să nu retragă înregistrarea agenției în cauză, aceasta își motivează decizia.
- (4) Autoritatea competentă a statului membru de origine notifică Comisia Europeană, CESR și celelalte autorități competente cu privire la retragerea înregistrărilor, care se aplică imediat în întreaga Comunitate.

În decursul a 30 de zile de la această notificare a autorității competente a statului membru de origine, Comisia Europeană publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* lista actualizată a agențiilor de rating al creditelor a căror înregistrare a fost retrasă.

CAPITOLUL II CESR ȘI AUTORITĂȚILE COMPETENTE

Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare (CESR)

- (1) CESR acordă consultanță autorităților competente în cazurile prevăzute de prezentul regulament. Înainte de a lua orice decizie finală în temeiul prezentului regulament, autoritățile competente țin cont de avizele CESR.

- (2) Înainte de *[un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]* CESR emite linii directoare referitoare la:
- (a) procesul de înregistrare și modalitățile de coordonare între autoritățile competente și cu CESR;
 - (b) practicile și activitățile autorităților competente vizând garantarea respectării legislației;
 - (c) standarde comune de prezentare a informațiilor pe care agențiile de rating al creditelor trebuie să le publice în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) și anexa I secțiunea E partea II punctul 1.
- (3) Înainte de *[un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]* și apoi pe bază anuală CESR publică un raport referitor la aplicarea prezentului regulament.
- (4) CESR cooperează, dacă este necesar, cu Comitetul European al inspectorilor bancari instituit prin Decizia Comisiei 2004/5/CE⁴⁰ și cu Comitetul European al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale instituit prin Decizia Comisiei 2004/6/CE⁴¹.

Articolul 19

Autorități competente

- (1) Fiecare statele membru desemnează o autoritate competentă în sensul prezentului Regulament.
- (2) Autoritățile competente trebuie să dispună de un număr suficient de angajați pentru a putea aplica dispozițiile prezentului regulament.

Articolul 20

Competențele autorităților competente

- (1) În cadrul exercițiului funcțiunilor care le revin în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile competente ale statelor membre nu vor afecta conținutul ratingurilor creditelor.
- (2) Pentru îndeplinirea obligațiilor lor, autoritățile competente sunt investite cu toate competențele de supraveghere și de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor lor. Ele exercită competențele:
 - (a) în mod direct;
 - (b) în colaborare cu alte autorități; sau
 - (c) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

⁴⁰ JO L 3, 7.1.2004, p. 28.

⁴¹ JO L 3, 7.1.2004, p. 30.

- (3) Autoritățile competente ale statelor membre sunt investite cu următoarele competențe:
- (a) de a avea acces la orice document, indiferent de forma acestuia, și de a primi sau face o copie a acestuia;
 - (b) de a solicita informații de la orice persoană și, în cazul în care este necesar, de a convoca și audia orice persoană pentru a obține informații;
 - (c) de a efectua inspecții la fața locului, cu sau fără avertisment prealabil;
 - (d) de a solicita înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date;

Articolul 21

Măsuri de supraveghere

- (1) Autoritatea competentă a statului membru de origine poate lua măsurile următoare:
- (a) retragerea înregistrării în conformitate cu articolul 17;
 - (b) impunerea interdicției temporare de acordare a ratingurilor creditelor cu efect în întreaga Comunitate;
 - (c) suspendarea utilizării ratingurilor creditelor cu efect în întreaga Comunitate;
 - (d) adoptarea măsurilor adecvate pentru a se asigura că agențiile de rating al creditelor continuă să îndeplinească prevederile legale;
 - (e) emiterea unor anunțuri publice atunci când o agenție de rating al creditelor încalcă obligațiile prevăzute de prezentul regulament;
 - (f) sesizarea autorităților judiciare în vederea urmăririi penale.
- (2) Autoritățile competente nu își vor folosi competențele cu care sunt investite în conformitate cu alineatul (1) și articolul 22 înainte de a comunica CESR un proiect motivat de decizie. În decursul a 15 zile de la primirea acestei comunicări, CESR își exprimă avizul cu privire la proiectul de decizie.

Primul paragraf nu se aplică situațiilor de urgență, în special în cazul unei situații în care buna funcționare a piețelor financiare este în pericol. În acest caz, autoritatea competentă informează imediat CESR cu privire la decizia adoptată.

Articolul 22

Acțiunea autorităților competente, altele decât autoritatea competentă a statului membru de origine

În cazul în care autoritatea competentă a unui stat membru are motive de a crede că o agenție de rating al creditelor care își desfășoară activitatea pe teritoriul său încalcă obligațiile care

decurg din prezentul regulament, aceasta informează autoritatea competentă a statului membru de origine.

Dacă, în urma discuțiilor între autoritățile competente în cauză, autoritatea competentă a statului membru de origine refuză să acționeze sau nu este în măsura să adopte măsuri eficace, sau, în cazul în care în ciuda faptului că sunt adoptate de autoritatea competentă a statului membru de origine aceste măsuri se dovedesc a fi inadecvate pentru protecția investitorilor statului membru în cauză sau a bunei funcționări a piețelor, autoritatea competentă a acestui stat membru poate lua toate măsurile adecvate cu excepția celor la care se face referire la articolul 21 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), după ce informează autoritatea competentă a statului membru de origine. CESR este consultat înainte de adoptarea unor astfel de măsuri.

CAPITOLUL III

COOPERAREA ÎNTRE AUTORITĂȚILE COMPETENTE

Articolul 23

Obligația de cooperare

Autoritățile competente ale statelor membre cooperează atunci când este necesar în sensul prezentului regulament, inclusiv în cazurile în care practicile care fac obiectul unei investigații nu constituie o încălcare a unei norme în vigoare în statul membru în cauză.

Articolul 24

Cooperarea în cazul unei cereri de inspecție la fața locului sau de investigație

- (1) Autoritatea competentă a unui stat membru poate solicita asistența autorității competente a unui alt stat membru cu privire la inspecțiile la fața locului și investigații.

Autoritatea competentă informează CESR de orice cerere vizată la primul paragraf. CESR își poate asuma coordonarea unei investigații sau inspecții cu efect transfrontalier.

- (2) Atunci când o autoritate competentă primește o cerere de efectuare a unei inspecții la fața locului sau investigații din partea autorității competente a unui alt stat membru, ea poate adopta oricare dintre măsurile următoare:
- (a) să efectueze ea însăși inspecția la fața locului sau investigația;
 - (b) să permită autorității competente care a introdus cererea participarea la o inspecție la fața locului sau investigație;
 - (c) să permită autorității competente care a introdus cererea efectuarea inspecției la fața locului sau investigației;
 - (d) să numească auditori sau experți care să efectueze inspecția la fața locului sau investigația;

- (e) să împartă sarcinile specifice legate de supravegherea activităților cu cealaltă autoritate competentă.

Articolul 25

Cooperarea autorităților competente în cazul unui grup de agenții de rating al creditelor

- (1) În cazul unui grup de agenții de rating al creditelor vizat la articolul 14 alineatul (3), autoritățile competente ale statelor membre de origine respective se consultă reciproc înainte de a lua măsuri în conformitate cu prezentul regulament.
- (2) Facilitatorul la care se face referire la articolul 14 alineatul (3) planifică și coordonează acțiunile autorităților competente ale statelor membre de origine în cauză.
- (3) Facilitatorul și autoritățile competente ale statelor membre în cauză instituie modalități de coordonare cu privire la următoarele domenii:
 - (a) informațiile care urmează a fi schimbate între autoritățile competente;
 - (b) cazurile în care autoritățile competente trebuie să se consulte reciproc;
 - (c) cazurile în care autoritățile competente delegă sarcini de supraveghere în conformitate cu articolul 24.

Articolul 26

Delegarea sarcinilor între autoritățile competente

Autoritatea competentă a statului membru de origine poate delega oricare dintre sarcinile sale unei autorități competente a unui alt stat membru, cu condiția acordului acestuia din urmă. Delegarea sarcinilor nu vizează afectarea responsabilității autorității competente desemnate.

Articolul 27

Mediere

- (1) CESR înființează un mecanism de mediere pentru a asista autoritățile competente în cauză să adopte o poziție comună.
- (2) În cazul unui dezacord între autoritățile competente ale statelor cu privire la o evaluare sau acțiune prevăzută de prezentul regulament, autoritățile competente sesizează CESR în vederea unei medieri. Autoritățile competente țin cont de avizul CESR.

Articolul 28

Secretul profesional

- (1) Obligația de secret profesional se aplică tuturor persoanelor care lucrează sau care au lucrat pentru autoritatea competentă sau pentru oricare alte autorități sau persoane cărora autoritatea competentă le-a delegat sarcini, inclusiv revizorilor și experților mandatați de respectiva autoritate. Informațiile care intră sub incidența secretului profesional nu pot fi comunicate niciunei alte persoane sau autorități decât atunci când aceasta este necesară pentru proceduri judiciare.
- (2) Toate informațiile schimbate între autoritățile competente în conformitate cu prezentul regulament sunt considerate drept confidențiale, cu excepția cazului în care autoritatea competentă precizează, la momentul comunicării, că astfel de informații pot fi publicate sau când publicarea este necesară pentru proceduri judiciare.

CAPITOLUL IV COOPERARE CU ȚĂRILE TERȚE

Articolul 29

Acord privind schimbul de informații

Autoritățile competente pot încheia acorduri de cooperare referitoare la schimbul de informații cu autoritățile competente din țări terțe cu condiția ca informațiile comunicate să beneficieze de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele prevăzute la articolul 28. Acest schimb de informații trebuie să fie destinat îndeplinirii sarcinilor autorităților competente respective.

În ceea ce privește transferul de date personale unei țări terțe, statele membre aplică directiva 95/46/CE.

Articolul 30

Divulgarea de informații

Autoritatea competentă a unui stat membru poate divulga informații primite de la autoritatea competentă a altui stat membru sau ale unei țări terțe, numai dacă autoritatea competentă a statului membru în cauză a primit acordul expres al autorității competente care i-a transmis informațiile și dacă, acolo unde este cazul, informațiile sunt divulgate numai în scopul pentru care acea autoritate competentă și-a dat acordul.

TITLUL IV
SANCTIUNI, PROCEDURA DE COMITET, RAPORTARE, DISPOZIȚII TRANZITORII
ȘI FINALE

CAPITOLUL I
Sanctiuni, procedura de comitet și raportare

Articolul 31

Sanctiuni

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile trebuie, cel puțin, să acopere cazurile de erori profesionale grave și lipsa de diligență necesară. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Statele membre notifică dispozițiile în cauză Comisiei până la *[șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]* și notifică fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 32

Modificarea anexelor

Comisia poate modifica anexele pentru a ține cont de evoluțiile piețelor financiare, mai ales în ceea ce privește noile instrumente financiare și convergența practicilor de supraveghere.

Aceste măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 33 alineatul (2).

Articolul 33

Procedura de comitet

- (1) Comisia este asistată de Comitetul european pentru valori mobiliare, instituit în temeiul Deciziei 2001/528/CE a Comisiei⁴².
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

⁴² JO L 191, 13.7.2001, p. 45.

Articolul 34

Raportul

În *[trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]* Comisia va evalua gradul de aplicare a prezentului regulament, inclusiv gradul de încredere acordat ratingurilor creditelor în Comunitate și adecvarea plăților primite de agențiile de rating al creditelor de la entitățile cărora li se acordă ratinguri („issuer-pays model”) și va transmite un raport pe această temă Parlamentului European și Consiliului Uniunii Europene.

CAPITOLUL II

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 35

Dispoziție tranzitorie

Agențiile de rating al creditelor care își desfășurau activitatea în Comunitate înainte de *[data la care intră în vigoare prezentul regulament]* adoptă toate măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentului regulament și depun o cerere de înregistrare înainte de *[șase luni de la data la care intră în vigoare prezentul regulament]*.

Agențiile de rating vizate la primul paragraf întrerup acordarea de ratinguri ale creditelor în cazul în care înregistrarea le este refuzată.

Articolul 36

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică începând cu *[a se insera data exactă; șase luni de la intrarea în vigoare]*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

INDEPENDENȚA ȘI EVITAREA CONFLICTELOR DE INTERESE

Secțiunea A

Cerințe organizatorice

1. Orice agenție de rating al creditelor are un consiliu de administrație sau de supraveghere care este responsabil cu asigurarea:
 - (a) independenței procesului de rating;
 - (b) identificării corecte, gestionării și divulgării conflictelor de interese;
 - (c) respectării de către agenția de rating al creditelor a celorlalte cerințe prevăzute de prezentul regulament.
2. Orice agenție de rating al creditelor este organizată într-un mod care garantează faptul că interesul comercial al agenției în calitate de societate nu afectează independența și exactitatea procesului de rating.

Cadrele superioare de conducere ale agenției de rating al creditelor, în sensul articolului 2 alineatul (9) din Directiva 2006/73/CE a Comisiei⁴³ au o bună reputație, precum și experiența și competențele suficiente, și asigură o gestiune corespunzătoare și prudentă a agenției.

Consiliul de administrație sau de supraveghere al agenției de rating al creditelor include cel puțin trei membri neexecutivi independenți. Remunerarea membrilor independenți ai consiliului de administrație sau de supraveghere nu este legată de performanța comercială a agenției și este astfel stabilită încât să garanteze imparțialitatea acestora. Mandatele membrilor independenți ai consiliului de administrație sau de supraveghere au o durată prestabilită care nu depășește cinci ani și nu sunt reînnoibile. Revocarea acestor membri independenți nu este posibilă decât în cazul unei erori profesionale grave sau a unei deficiențe profesionale.

Majoritatea membrilor consiliului de administrație sau de supraveghere, inclusiv membrii independenți, trebuie să aibă suficientă competență în domeniul serviciilor financiare. Cel puțin unul dintre membrii acestui consiliu trebuie să aibă cunoștințe aprofundate și experiență la un nivel superior în domeniul creditelor structurate și al piețelor instrumentelor securizate.

În afară de responsabilitatea globală a consiliului, membrii independenți ai consiliului respectiv au sarcini specifice de monitorizare a elaborării politicii de rating al creditelor, a eficacității sistemului intern de control al calității al agenției cu privire la aplicarea sa la procesul de rating în vederea prevenirii conflictelor de interese și a proceselor de respectare a legislației și de guvernanță inclusiv eficiența departamentului de revizuire la care se face referire la punctul 7 din prezenta secțiune. Opiniile membrilor independenți cu privire la aceste domenii sunt

⁴³ JO L 241, 2.9.2006, p. 26.

prezentate consiliului respectiv în mod periodic și sunt comunicate autorității competente de fiecare dată când aceasta le solicită.

3. Orice agenție de rating al creditelor instituie politici și proceduri care asigură respectarea prezentului regulament.
4. Orice agenție de rating al creditelor dispune de proceduri contabile și administrative sigure, de mecanisme de control intern, de tehnici eficiente de evaluare a riscurilor și de dispozitive eficiente de control și de salvagardare a sistemelor sale informatice.
5. Orice agenție de rating al creditelor instituie dispozitive organizaționale și administrative pentru a identifica, preveni și gestiona conflictele de interese la care se face referire în secțiunea B punctul 1. Aceasta ține evidența atât a tuturor riscurilor importante care amenință independența agenției și a angajaților implicați în procesul de rating al creditelor, cât și a măsurilor de evitare aplicate pentru a atenua aceste riscuri.
6. Orice agenție de rating al creditelor utilizează sisteme adecvate pentru asigurarea continuității și regularității desfășurării activităților sale de rating.
7. Orice agenție de rating al creditelor instituie un departament de revizuire responsabil cu examinarea periodică a metodologiilor, modelelor și modificărilor semnificative ale metodologiilor și modelelor utilizate, precum și a gradului de adecvare a acestora din urmă în vederea evaluării noilor instrumente financiare.

Acest departament de revizuire trebuie să fie independent de departamentele responsabile pentru activitățile de rating al creditelor și să raporteze membrilor consiliului de administrație sau de supraveghere menționat la punctul 2 al prezentei secțiuni.
8. Orice agenție de rating al creditelor monitorizează și evaluează gradul de adecvare și de eficacitate a sistemelor, mecanismelor interne de control și dispozitivelor sale instituite în conformitate cu prevederile prezentului regulament și adoptă măsurile adecvate pentru remedierea eventualelor deficiențe.

Secțiunea B

Cerințe operaționale

1. Orice agenție de rating al creditelor identifică și elimină, sau, dacă este cazul, gestionează și divulgă orice conflict de interese existent sau potențial care ar putea influența analizele și opiniile analiștilor care participă la realizarea ratingurilor creditelor, precum și persoanele care aprobă aceste ratinguri.
2. Orice agenție de rating al creditelor publică numele entităților cărora li se acordă ratinguri sau ale părților terțe legate de acestea, care generează mai mult de 5% din venitul său anual.
3. Agențiile de rating al creditelor nu acordă ratinguri, sau retrag ratingurile existente, în situațiile următoare:

- (a) agenția de rating al creditelor, un analist care a participat la realizarea ratingului sau o persoană care aprobă ratingurile, deține în mod direct sau indirect instrumente financiare ale entității căreia i se acordă ratingul sau ale oricărei părți terțe legate de aceasta, sau deține orice alt fel de participație directă sau indirectă în această entitate sau terță parte;
 - (b) ratingul acordat privește o entitate căreia i se acordă un rating sau o parte terță legată de aceasta care este legată în mod direct sau indirect de agenția de rating al creditelor printr-o relație de control;
 - (c) un analist care a participat la realizarea ratingului sau o persoană care aprobă ratingul este membru al unui organ de administrație, de conducere sau de supraveghere al entității căreia i se acordă ratingul sau al unei părți terțe legate de aceasta.
4. Nicio agenție de rating al creditelor nu furnizează consultanță sau servicii de consiliere entității căreia i se acordă un rating sau unei părți terțe legate de aceasta cu privire la structura socială sau juridică, activele, pasivele sau activitățile acestora.

Orice agenție de rating al creditelor poate furniza servicii altele decât realizarea de ratinguri ale creditelor, denumite în continuare „servicii auxiliare”. Orice agenție de rating al creditelor determină ce anume consideră ca fiind servicii auxiliare. Aceasta se asigură că furnizarea serviciilor auxiliare nu creează conflicte de interese cu activitatea sa de rating al creditelor.

- 5. Orice agenție de rating al creditelor se asigură că analiștii nu fac propuneri sau recomandări, în mod formal sau informal, referitoare la modul în care este conceput instrumentul financiar căruia agenția de rating al creditelor urmează să îi acorde un rating.
- 6. Orice agenție de rating al creditelor concepe canalele sale de raportare și comunicare în așa fel încât să asigure independența analiștilor și persoanelor care aprobă ratingurile creditelor față de serviciile agenției care reprezintă interesele sale comerciale.
- 7. Orice agenție de rating al creditelor ține evidența și piste de audit ale activităților sale, inclusiv evidența acordurilor între agenția de rating și entitatea căreia i se acordă ratingul sau o parte terță legată de aceasta și a tuturor elementelor importante ale dialogului cu entitatea căreia i se acordă ratingul și părțile terțe legate de aceasta, precum și evidența legată de obligațiile prevăzute la articolele 5, 6 și 7.
- 8. Evidența și piste de audit menționate la punctul 7 sunt păstrate de agenția de rating al creditelor la sediul său pentru cel puțin cinci ani și sunt comunicate la cerere autorităților competente ale statelor membre respective.

În cazul retragerii înregistrării unei agenții de rating al creditelor, evidențele sunt păstrate pentru cel puțin trei ani.

- 9. Evidențele care expun drepturile și obligațiile agenției de rating și respectiv ale entității căreia i se acordă ratingul sau ale părților terțe legate de aceasta în cadrul unui contract de prestare de servicii, sunt păstrate cel puțin pe durata relației agenției cu entitatea căreia i se acordă ratingul sau cu părțile terțe legate de aceasta.

Secțiunea C

Norme referitoare la angajați

1. Analistii agenției de rating și ceilalți angajați implicați în mod direct în procesul de acordare a ratingului, precum și persoanele aflate într-o relație apropiată cu acestea, astfel cum sunt enumerate la articolul 1 alineatul (2) literele (a)-(d) din Directiva 2004/72/CE a Comisiei⁴⁴, nu vând, nu cumpără și nu se angajează în nicio tranzacție cu niciun instrument financiar emis, garantat sau în alt fel susținut de o entitate căreia i se acordă un rating care reprezintă responsabilitatea primară de analiză a analiștilor respectivi. Sunt exceptate de la această regulă deținerile în scheme colective de investiții diversificate.
2. Un angajat nu participă la stabilirea ratingului acordat unei entități în particular și nu îl influențează în niciun fel, dacă angajatul respectiv sau orice persoană aflată într-o relație apropiată cu acesta, astfel cum sunt enumerate la articolul 1 alineatul (2) literele (a)-(d) din Directiva 2004/72/CE a Comisiei:
 - (a) deține instrumente financiare ale entității căreia i se acordă ratingul, altele decât deținerile în scheme colective de investiții diversificate;
 - (b) deține instrumente financiare ale unei entități aflate în legătură cu o entitate căreia i se acordă un rating, deținere care poate cauza un conflict de interese sau poate fi percepută ca o posibilă sursă a unui conflict de interese. Sunt exceptate de la această regulă deținerile în scheme colective de investiții diversificate.
 - (c) a fost de curând angajat la entitatea căreia i se acordă ratingul, sau a avut alte relații comerciale sau orice altfel de relații cu aceasta, situație care poate cauza sau poate fi percepută ca o posibilă cauză pentru un conflict de interese.
3. Agențiile de rating al creditelor se asigură că angajații implicați în mod direct în procesul de rating al creditelor:
 - (a) iau toate măsurile corespunzătoare pentru a proteja proprietatea și înregistrările aflate în posesia agenției de rating de fraudă, furt sau alte forme de abuz;
 - (b) nu dezvăluie nicio informație referitoare la ratinguri ale creditelor sau la posibile viitoare ratinguri ale agenției, cu excepția celor transmise entității căreia i se acordă ratingul sau părților terțe legate de aceasta;
 - (c) nu dezvăluie informații confidențiale încredințate agenției de rating angajaților unei persoane legate în mod direct sau indirect de aceasta printr-o relație de control;
 - (d) nu utilizează și nu dezvăluie informații confidențiale în scopul realizării unor tranzacții cu instrumente financiare, sau în orice alte scopuri cu excepția celor legate de realizarea activităților agenției de rating.

⁴⁴ JO L 162, 30.4.2004, p. 70.

4. Angajații implicați în mod direct în procesul de rating nu solicită și nu acceptă bani, cadouri sau alte foloase de la nicio persoană care are relații de afaceri cu agenția de rating al creditelor.
5. Orice angajat al unei agenții de rating al creditelor care intră în posesia informației potrivit căreia un alt angajat este sau a fost implicat în activități ilegale raportează imediat această informație persoanei din agenție responsabile cu respectarea prevederilor prezentului regulament.
6. În cazul în care un analist reziliază contractul de muncă și se alătură unei entități căreia i se acordă un rating în a cărei realizare acesta a fost implicat, sau unei instituții financiare cu care acesta a avut relații în cadrul funcției ocupate la agenția de rating al creditelor, agenția de rating trebuie să verifice munca depusă de acest analist în cursul celor doi ani care au precedat plecarea sa.
7. Angajații implicați în mod direct în procesul de rating al creditelor nu vor ocupa o poziție cheie de conducere în cadrul entității căreia i se acordă un rating sau a unei părți terțe legate de aceasta în primele șase luni de la acordarea ratingului.

Secțiunea D

Norme referitoare la modul de prezentare a ratingurilor creditelor

I. Obligații generale

1. Orice agenție de rating al creditelor se asigură că în ratingul creditului sunt indicate în mod clar și vizibil numele și funcția analistului șef care își asumă responsabilitatea primară pentru realizarea ratingului.
2. Orice agenție de rating se asigură, cel puțin, că:
 - (a) sunt indicate toate sursele importante folosite la realizarea ratingurilor creditelor, inclusiv entitatea căreia i se acordă ratingul, sau dacă este cazul, o parte terță legată de aceasta și că se precizează dacă ratingul creditului a fost comunicat entității în cauză sau părții terțe respective și modificat ca urmare a acestei comunicări înaintea diseminării sale;
 - (b) este clar indicată metodologia principală sau versiunea acestei metodologii care a servit la realizarea ratingului, cu o trimitere la descrierea sa completă; în cazul în care ratingul se bazează pe mai multe metodologii, sau dacă menționarea exclusivă a metodologiei principale ar putea să ducă la neglijarea, de către investitori, a unor alte aspecte importante ale ratingului, inclusiv a unor ajustări sau devieri semnificative, agenția de rating al creditelor trebuie să explice acest lucru în rating și să indice modul în care diversele metodologii sau celelalte aspecte sunt luate în calcul în ratingul respectiv;
 - (c) sunt explicate semnificația fiecărei categorii de rating, definiția noțiunilor de incapacitate de plată și de recuperare, precum și orice avertizare adecvată de risc, inclusiv o analiză de sensibilitate a ipotezelor relevante, acompaniată de ratingurile posibile atât în cel mai rău caz, cât și în cel mai bun caz.

(d) sunt indicate în mod clar și vizibil data la care ratingul creditului a fost publicat pentru prima oară și cea la care a fost actualizat pentru ultima oară.

3. Orice agenție de rating al creditelor se asigură că în orice rating sunt indicate în mod clar și vizibil toate atributele și limitele acestuia. În special, orice agenție de rating al creditelor indică în mod vizibil în orice rating dacă consideră drept satisfăcătoare calitatea informațiilor disponibile cu privire la entitatea căreia i se acordă ratingul și în ce măsură a verificat informațiile care i-au fost furnizate de această entitate sau de o parte terță legată de aceasta. Dacă un rating se referă la un tip de entitate sau instrument financiar pentru care datele istorice sunt limitate, agenția de rating al creditelor menționează în mod clar și vizibil limitările ratingului respectiv.

În cazul lipsei unor date fiabile sau a complexității structurii unui nou tip de instrument sau în cazul în care calitatea informațiilor disponibile este nesatisfăcătoare sau ridică dubii serioase cu privire la capacitatea agenției de a acorda un rating credibil, agenția se abține de la acordarea ratingului sau retrage ratingul dacă acesta există deja.

4. Atunci când publică un rating, orice agenție de rating al creditelor explică, în comunicatul de presă sau în rapoarte, principalele elemente care se află la baza acestui rating.

În cazul în care obligațiile cu privire la informațiile prevăzute la punctele 1, 2 și 3 ar fi disproporționate în raport cu lungimea ratingului distribuit, este suficient să fie menționat în mod clar și vizibil chiar în rating locul în care informațiile solicitate pot fi consultate direct și ușor, inclusiv prin furnizarea unei legături directe spre aceste mențiuni pe un site internet adecvat al agenției de rating în cauză.

II. Obligații suplimentare referitoare la ratingurile instrumentelor financiare structurate

1. În cazul în care o agenție de rating al creditelor atribuie un rating unui instrument financiar structurat, aceasta include în ratingul respectiv informații referitoare la analiza pierderilor și fluxurilor de trezorerie pe care a realizat-o.
2. Orice agenție de rating al creditelor menționează în ce măsură a evaluat procesele de diligență necesară realizate la nivelul activelor de bază ale instrumentelor financiare structurate. Agenția de rating al creditelor dezvăluie dacă a realizat vreo evaluare a unor astfel de procese de diligență necesară sau dacă s-a bazat pe evaluarea unei terțe părți, indicând în ce mod rezultatul unei astfel de evaluări influențează ratingul.

Secțiunea E

Furnizarea informațiilor

I. Furnizarea informațiilor cu caracter general

Orice agenție de rating al creditelor comunică, în general, următoarele informații:

1. conflictele de interese existente și potențiale la care se face referire în secțiunea B punctul 1;

2. definiția a ceea ce agențiile de rating al creditelor consideră ca sunt, sau că nu sunt, servicii auxiliare în raport cu activitatea sa principală;
3. politica agenției de rating al creditelor cu privire la publicarea ratingurilor creditelor și a altor comunicări legate de acestea;
4. natura generală a condițiilor sale de remunerare;
5. metodologiile, modelele și ipotezele principale ale ratingului precum și modificările semnificative ale acestora;
6. orice modificare semnificativă a practicilor, procedurilor și proceselor sale.

II. Furnizarea informațiilor periodice

Orice agenție de rating al creditelor comunică periodic următoarele informații:

1. La fiecare șase luni, date legate de ratele istorice de incapacitate de plată ale categoriilor sale de rating și dacă aceste rate de incapacitate de plată ale acestor categorii s-au modificat de-a lungul timpului;
2. Pe bază anuală următoarele informații:
 - (a) lista celor mai importanți 20 de clienți ai agenției clasati în funcție de venit;
 - (b) lista clienților agenției de rating al creditelor a căror contribuție la rata de creștere a veniturilor agenției de rating pentru exercițiul financiar precedent a depășit rata de creștere a veniturilor totale ale agenției pentru exercițiul considerat cu un factor mai mare de 1,5 ori; fiecare dintre acești clienți trebuie inclus pe listă numai dacă a generat, pentru exercițiul respectiv, mai multe de 0,25% din veniturile mondiale totale ale agenției de rating al creditelor.

În sensul primului paragraf de la punctul 2, „client” înseamnă o societate, filialele sale și societățile asociate în care societatea are participații de mai mult de 20%, precum și orice altă entitate pentru care a negociat structurarea unei emisiuni de titluri de creanță în numele unui client și atunci când un comision a fost plătit, în mod direct sau indirect, agenției de rating al creditelor pentru acordarea unui rating acestui titlu de creanță.

III. Raportul privind transparența

Orice agenție de rating al creditelor publică anual următoarele informații:

1. informații detaliate cu privire la structura juridică și deținerea capitalului său, inclusiv informații referitoare la participații în sensul articolelor 9 și 10 din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁵;
2. o descriere a sistemului său intern de control al calității;

⁴⁵ JO L 390, 31.12.2004, p. 38.

3. statistici referitoare la alocarea angajaților pentru realizarea de noi ratinguri, pentru revizuirea de ratinguri, pentru evaluarea metodologiilor și modelelor și pentru activitățile de management;
4. o descriere a politicii de evidență referitoare la ratingurile creditelor;
5. concluziile controlului său anual referitor la respectarea obligației de independență;
6. descrierea politicii de rotație a personalului de conducere și a analiștilor;
7. informații de natură financiară cu privire la veniturile agenției împărțite în venituri generate în urma serviciilor de rating și venituri independente de serviciile de rating, împreună cu o descriere completă a fiecăruia dintre aceste două tipuri de venit;
8. o declarație privind guvernanta în sensul articolului 46a alineatul (1) din Directiva 78/660/CEE a Consiliului⁴⁶; în sensul acestei declarații, informațiile la care se face referire la articolul 46a alineatul (1) litera (d) din respectiva directivă sunt furnizate de agenția de rating al creditelor indiferent dacă aceasta intră sau nu în domeniul de aplicare al Directivei 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁷.

⁴⁶ JO L 222, 14.8.1978, p. 11.

⁴⁷ JO L 142, 30.4.2004, p. 12.

ANEXA II

Informațiile care trebuie furnizate în cererea de înregistrare

1. numele complet al agenției de rating al creditelor și adresa sediului său social din Comunitate;
2. numele și coordonatele unei persoane de contact;
3. statutul juridic;
4. clasa ratingurilor de credite pentru care agenția de rating al creditelor solicită înregistrarea;
5. descrierea procedurilor și metodologiilor utilizate în acordarea și actualizarea ratingurilor;
6. politicile și procedurile aplicate pentru identificarea și gestionarea conflictelor de interese;
7. informații referitoare la angajați;
8. condițiile de remunerare;
9. servicii auxiliare;
10. programul activităților, inclusiv indicații cu privire la locul unde agenția prevede desfășurarea activităților principale și tipul de activități prevăzute.